

Tôi đã đăng trên mạng cá nhân của cái Chết

Tác Giả: SE såtâm

Thứ Tư:, 14 Tháng 9 Năm 2011 19:54

Một chuyện hay có thể để đáp ứng theo.

Mọi các bạn đọc bài viết này ở đây cũng muốn biết nhân mà các bạn nạn y, nói về những kinh nghiệm sống của mình. Biết đâu, các bạn có thể đáp ứng nhu cầu giúp đỡ cùng các bạn khác tác giả.

Số là cách nay trên 10 năm, tôi đã đăng trên mạng cá nhân của cái Chết.

Dr. Monsour rất có uy tín ở Houston, Texas, đã đích thân đưa tôi vào bệnh viện, cùng cùng cũng phải tuyên bố bó tay (give up) trước căn bệnh Viêm Gan C mãn tính của tôi, ông còn lưu ý tôi là đừng mất công chữa chữa nữa, vì ông mà phải đưa hàng và cũng không còn thuốc nào trị nữa, thì không còn bác sĩ nào có thể giúp chữa bệnh tôi được, dĩ nhiên tôi tin là ông, vì tôi biết rõ khả năng và kinh nghiệm chuyên môn của ông, những gì có thể vì cái máu tôi trong người tôi quá nhiều, nên tôi vẫn tin tưởng ông. Ông rất ngạc nhiên và hỏi tôi là không sợ chết sao mà còn chữa được. Tôi biết chữa thành công, và trước ông rằng, nếu bác sĩ báo tôi sợ mà thoát chết, thì tôi xin sợ ngay, còn nếu đang nào cũng chết thì tôi sợ là sợ.

Thật cho thấy là có những vua chúa giàu sang, quyền uy tất cả, và cả đàn ông tài giỏi, mà cũng vẫn chết, thì tôi là cái thá gì mà không chết, và khi đã biết là sẽ mất thì cũng phải chấp nhận, và y ngu gì mà sợ, chỉ enjoy to the fullest những ngày còn sống, và ready để đáp chuyện tôi để như mình đi đoàn thể với con tôi đã ra đi trước tôi.

Cũng xin nói thêm là trước khi phát giác ra bệnh lây nhiễm Viêm Gan C, vì vô máu quá nhiều trong máu cao để phải phải thu thập trước đó khoảng mười năm, chết lên chết xuống, phải nằm bệnh viện tới cả hai tháng rồi. Vào thời điểm đó y khoa chưa tiến bộ tới mức có thể scan để khám phá ra trong máu người mình có virus gì hay không, nên tôi phải chờ đợi. Ông bác sĩ cũng chờ theo, để ý với tôi, những còn viết vát rằng, đúng vậy, những gì nên đưa tiên ông nghe một bệnh nhân

Tôi đã đ⊂ng trên ng⊂ng c⊂a c⊂a cái Ch⊂t

Tác Giả: SE s⊂u tâm

Thứ Tư,, 14 Tháng 9 Năm 2011 19:54

---

ch⊂t đ⊂n n⊂i, mà v⊂n d⊂m lý lu⊂n ngang tàng nh⊂ th⊂. Ông h⊂i tôi là tuy không bác s⊂ nào có th⊂ c⊂u m⊂ng tôi đ⊂c n⊂a, nh⊂ng chính b⊂n thân tôi có th⊂ t⊂ c⊂u mình đ⊂c, có mu⊂n ông ch⊂ cho không. Tôi đ⊂p là tuy không s⊂ ch⊂t, nh⊂ng n⊂u có cách gì kéo dài m⊂ng s⊂ng đ⊂ enjoy cu⊂c đ⊂i, thì dĩ nhiên là mu⊂n ch⊂. Ông tâm tình v⊂i tôi r⊂ng, ông cũng đã ch⊂ cho nhi⊂u ng⊂i, nh⊂ng ch⊂a th⊂y ai có đ⊂ ý chí m⊂nh m⊂ và kiên nh⊂n mà áp đ⊂ng đ⊂c, vì nói ra thì t⊂ng đ⊂, nh⊂ng làm đ⊂c không đ⊂, nh⊂ng ông cho là tôi có đ⊂ ý chí qua s⊂ đ⊂i đ⊂p v⊂i ông, nên ông nghĩ là ch⊂c tôi làm đ⊂c, và n⊂u làm đ⊂c, thì có th⊂ s⊂ng kh⊂e m⊂nh thêm hai ba ch⊂c năm n⊂a, còn không thì ch⊂ trong th⊂i gian ng⊂n, b⊂nh s⊂ phát tri⊂n sang ung th⊂ và h⊂u qu⊂ ra sao thì ai cũng bi⊂t r⊂i kh⊂i c⊂n nói n⊂a. Ông còn l⊂u ý tôi là n⊂u làm đ⊂c và th⊂y có hi⊂u qu⊂ t⊂t thì nên ph⊂ bi⊂n r⊂ng rãi t⊂i m⊂i ng⊂i, coi nh⊂ làm chuy⊂n phúc đ⊂c v⊂y.

Bí quy⊂t c⊂a ông là :

1/ Ph⊂i empty hoàn toàn cái đ⊂u, không đ⊂c đ⊂ cái gì l⊂ng v⊂ng trong đ⊂u. Khi có chuy⊂n c⊂n gi⊂i quy⊂t, thì ng⊂i xu⊂ng l⊂y gi⊂y bút ra mà brainstorm, r⊂i ghi ngay xu⊂ng gi⊂y, sau đó ph⊂i clear li⊂n cái mind, ch⊂ khi nào t⊂i lúc ph⊂i gi⊂i quy⊂t thì l⊂y cái note đó ra mà áp đ⊂ng nh⊂ cái máy thôi. Nói thì t⊂ng là đ⊂, nh⊂ng ai mà không có bill n⊂ bill kia, l⊂i còn b⊂ nh⊂ng ng⊂i chung quanh làm phi⊂n t⊂i mình, nh⊂ng c⊂n quy⊂t tâm mà làm cho b⊂ng đ⊂c, vì đó là s⊂ l⊂a ch⊂n gi⊂a l⊂n ranh s⊂ng và ch⊂t.

2/ Ph⊂i ráng c⊂i th⊂t nhi⊂u, c⊂i t⊂ khi m⊂ m⊂t bu⊂i sáng t⊂i khi lên gi⊂ng ng⊂ bu⊂i t⊂i. N⊂u t⊂ mình không c⊂i đ⊂c, thì ph⊂i nghĩ cách ch⊂c sao cho thiên h⊂ c⊂i đ⊂ có th⊂ c⊂i theo.

3/ N⊂u có hoàn c⊂nh, có đ⊂u ki⊂n thì nên đi du l⊂ch th⊂t nhi⊂u ngo⊂i c⊂nh s⊂ giúp cho hào h⊂ng, quên đi căn b⊂nh ch⊂t ng⊂i c⊂a mình.

Cà Cu⊂ng tui đã cân nh⊂c gi⊂a ti⊂n b⊂c và m⊂ng s⊂ng, cu⊂i cùng ch⊂n l⊂a retire non vào tu⊂i 62, đ⊂ có th⊂ hoàn toàn ngh⊂ ng⊂i, và đi du l⊂ch, đi cruise kh⊂p n⊂i kh⊂p ch⊂n, đ⊂ng th⊂i kiên trì luy⊂n t⊂p, v⊂y mà cũng ph⊂i m⊂t trên 6 tháng m⊂i có th⊂ gi⊂ cho cái đ⊂u r⊂ng bông đ⊂c.

Bây gi⊂ thì không còn tham, sân, si, không còn thù h⊂n, ghen ghét, đ⊂ k⊂ ai, cho nên khi nhìn ng⊂c vào cái đ⊂u mình, thì ch⊂ còn th⊂y tr⊂ng r⊂ng mà thôi. Trong quá trình luy⊂n t⊂p, m⊂t hình th⊂c nh⊂ thi⊂n v⊂y, đôi khi b⊂ phân tâm, là th⊂y phía đ⊂i x⊂ng s⊂n bên tay m⊂t nh⊂ b⊂ ki⊂n c⊂n, hi⊂u ngay là virus C th⊂a c⊂ ra ăn lá gan, l⊂i ph⊂i l⊂p t⊂c clear li⊂n m⊂i s⊂ cho cái đ⊂u

Tôi đã sống trên ngưỡng cửa cái Chết

Tác Giả: SE såtâm

Thứ Tư,, 14 Tháng 9 Năm 2011 19:54

---

trở ng trở ng ra ngay. Ai ghét bä, hay kiåm chuyän mång chäi, cũng chä đäp läi bång nä cäi tha thä, và còn cäu xin än trên ban phä c länh xuång cho hä näa, không còn nhä häi xäa, ăn miäng trở miäng theo kiåu "oeil pour oeil, dent pour dent" ngay. Đä có thä chäc cäi mång näi, Cà Cuång tôi såu täm đäy mät bång Tiäu Lâm, đä hät näo trên xe cho bà con vui cäi trong nhäng chäng đäng dài, häu quên đi mät mäi. Và kä nhä đã thành công, cä hai căn bänh chät ngäi là Viêm Gan C mãn tính, gan đã bä xä cäng täi 3/4, và Tiäu đäng näa, nhäng nhä bí quyät cäa ông bác sä tài ba chä đäy, mà cä hai căn bänh hiäm nghèo đäu vän còn under control.

Empty cái mind là chính yäu, còn cäi và du läch là hai cái phä, nhäm hä trở cho cái đäu mà thôi.

Kinh nghiäm bän thân là trên mäi năm träc, ai biät tôi, kä cä bà vä, cũng không tin là tôi có thä sång sót đäc, vì qua hai thäi kä hóa trở (chemotherapy), mäi kä sáu tháng, cäng chung là đúng mät năm, tôi chä còn nhä cái xác chät biät đi. Träc đäó, tôi cân nång 170lbs, nhäng sau thäi gian đäu trở, bänh đã không thuyän giäm, mà còn sät xuång chä còn 110 lbs, không thä täng lên đäc, mà bà nhà tôi phäi väc đäy, tóc räng đäy gäi, ăn không đäc, ngä không đäc. Nhät là bä mät cäa tôi mäi thäc thäm thä, nó bä choät läi nhän däm nhä trái ô mai khô, nhäng mäu säc thì xám xät läi nhä da ngäi chät. Ai quen biät, và ngay cä bà nhà tôi, cũng tin chäc là tôi không thä nào qua khäi. Tôi rät biät än Dr. Monsour đã đäng viên tinh thän tôi, äng nói là tin täng tôi có ý chí mänh, nhät đänh sä làm đäc. Và quä thiät tôi đã làm đäc, trở cä sång cä nhiên cäa mäi ngäi quen biät, trở ngä läng đã leo đän tä 110 lên 142 lbs, ăn ngon ngä khäe, năm ngoái khi trở läi Sapa, vän còn có thä leo lên tän cäng trở i väi sä trở giúp cäa cây gäy kä niäm, vät bät ly thân. Tôi vän tiäp täc đi du läch đäu đäu trên khäp 5 châu 4 biän. Riêng täi quä häng tôi, thì không còn xä nhä nào là không có đäu chân tôi, có näi đi đi läi läi cä năm sáu län, mà vän cäm thäy thích thú nhä thäng. Theo Dr Monsour, thì näu áp đäng đäc bí quyät cäa ông, thì ngay cä ung thä cũng có cä may thoát hiäm.

Tôi kä läi kinh nghiäm sång thäc tä cäa tôi, theo läi đän dò cäa ông bác sä tài ba và giäu tình ngäi, đä näu ai chäng may räi vào hoàn cänh nhä tôi, thì có thä väng niäm tin mà tä cäu läy mình. Đäc biät là đäng bän tâm täi chuyän chät chäc, vì đó là quy luät tä nhiên cäa Träi Đät, có sinh là phäi có tä, không ai có thä tránh né đäc, thì cä hoan hä mà chäp nhän thôi. Do đó, tôi rät tin vào thuyät đänh mänh, và luät Nhân Quä.

Män Chúc tät cä mäi ngäi thät nhiäu may män và luôn vui cäi, nhä bän thân tôi đã tä cäi chät trở vä, chä nhä vào bí quyät trong đó có cäi, đó cũng là lý do thúc đäy Cà Cuång tôi khai sinh ra Câu Läc Bä Cäi, häu mang läi cho bà con bång häu nhäng tiäng cäi thät sång khoái, cho cuäc đäi lên häng, và trở mãi không già.